

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An possit à Confessario pro pœnitentia imponi, ut pœnitens
abstineat à S. Communione?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

Salutares, & convenientes satisfactiones injungere debet pro qualitate criminum, & pœnitentium facultate, ne aliàs participem se reddat alienorum peccatorum.

Ex dictis patet, quàm rectè procedat & justè excusetur hodierna praxis, qua leves pœnitentiæ, ut inquit Lugo, imponantur pro gravioribus peccatis; tametsi enim Confessarius per se loquendo non rectè faciat, si pro gravibus peccatis leves injungat pœnitentias, quia agit contra officium æqui Judicis, præbetque occasionem, ut pœnitentes peccata minoris æstiment, liberiùsque ea committant, & propterea teneantur salutares, & pro qualitate criminum convenientes satisfactiones injungere; ex prædictis tamen factis patet, quòd pœnitentia possit esse adhuc salutaris, & conveniens, quamvis pro gravitate delictorum si præcisè secundùm se spectentur, sit multò minor.

Quòd autem Confessarius inposito casu absque violatione Siggilli potuerit imponere Titio heluoni jejunia Sabbathina; Ratio est, quia imprimis non potest aliis constare, an pœnitens opus externum injunctum ex spontanea pietate, voto, vel ex injuncta pœnitentia peragat, vel certè si id pateret, manifestatio fieret cum

consensu pœnitentis sponte acceptantis talem pœnitentiam, ut notat Dicastillo.

Ad 2. Q. An à Confessario²¹⁸ imponi possit pro pœnitentia, ut pœnitens abstineat à S. Communione, negativè respondet Baudi in *miscellan. Cas. Consc. tom. 2. opusc. 2. q. 228.* cum Jo. Sancio in *Select. D. 33.* Rationem dat; quia cessatio ab actu virtutis non potest esse objectum pœnitentiæ; Sed non communicare est cessare ab actu virtutis: ergo non potest esse objectum pœnitentiæ; atque adeò nequit Confessarius talem pœnitentiam imponere, nec pœnitens tenetur eam adimplere, utpote impeditivam majoris boni. Verùm

Dicendum est cum Diana *l. 10. tr. 13. R. 47.* Leandr. *de Sacram. tr. 5. D. 9. q. 38.* Salazar, *tr. de frequent. commun. cap. 14. §. 2.* Card. de Lugo *D. 25. S. 5. n. 65.* aliisque, posse à Confessario absolutè talem pœnitentiam imponi: Rationem reddit Lugo *l. c.* ubi sic loquitur: Dubitari potest, an possit Confessarius imponere in pœnitentiam, ut abstineat pœnitens à Communione aliquot diebus, de quo controversia fuit annis præteritis, quibusdem id negantibus, quibusdem verò affirmantibus. Ex iis autem, quæ diximus *D. 17. de Eucharist.* facile respon-

respondere possumus; ostendimus enim frequentem usum communionis non esse rem ita determinatè bonam, ut non possit aliquando, & in aliquibus circumstantiis melius esse abstinere, quàm accedere, etiamsi non sit conscientia peccati mortalis: Quod auctoritate, ratione, & exemplis late probavimus. Cum ergo Confessarius possit præcipere opera honesta, & virtutum in pœnitentiam, non videtur dubium in genere, & de possibili, quòd possit aliquando præcipere pœnitenti, ut abstineat à Communione tali die, quando scilicet constat, melius tunc esse abstinere, quàm accedere; quod ex Statu pœnitentis, & defectu reverentiæ, ac dispositionis colligi prudenter potest. Hæc ille.

Confirmatur ex Leandro I. c. quia præceptum à Confessario latum de non recipienda Eucharistia est punitivum, & pœnale, ac justum, si ex intentione detur pœnitentiæ subeundæ: ergo bene poterit à Confessario injungi: Regulariter tamen non expedit, hujusmodi pœnitentias injungere, licet pro calu raro, spectatis circumstantiis, utiliter id fieri possit. Unde patet responsio ad argumentum in contrarium allatum.

219 Ad 3. Q. An pœnitens Titius possit excipere, vel omninò non acceptare talem pœnitentiam, mul-

ti cum Cajetano q. 2. de satisfact. Navar. in summa cap. 3. de satisfactione, Medina, de Confess. q. 41. Panormit. in cap. significavit de pœnit. & remiss. Gabr. Sylvest. Angel. Armill. Hostiens. aliisque, putarunt, non esse obligatum pœnitentem ad acceptandam pœnitentiam à Confessario injunctam, sed posse pœnam peccatis suis debitam differre in Purgatorio lueudam; Scotus verò docuit, non esse quidem obligatum ad acceptandam pœnitentiam, sed tamen si acceptaverit, obligari ad eam adimplendam.

Moventur, tum quia nemo tenetur in hac vita pro peccatis satisfacere, sed potest satisfactionem in Purgatorium remittere; tum quia hoc iudicium, cum voluntarium sit, in invitum exerceri non potest, nihilque videtur obstare, quin te Sacerdoti subicias quoad peccatorum absolutionem absque subiectione ad satisfactionem acceptandam, vel exequendam.

Accedit, quòd si obligatus esses acceptare pœnitentiam à Confessario injunctam, obligatus esses acceptare quameunque, cum nulla, quantumvis gravis sit, æquet peccati gravitatem. Nihilominus.

Tenenda est hodie communi- 220
ter recepta, & vera sententia, af-
firmans